

Aszód és Vidéke

Társadalmi, közgazdasági és irodalmi hetilap.

Előfizetési árak:

Felirat évre . . . 12 kor. Negyed évre . . . 3 kor.
Fel evre . . . 6 . . . Egyes szám ára 30 fillér.
Bérmegtelen leveleket nem fogadunk el.
Kéziratok nem adhatók vissza.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő: Nyiry Lajos.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Aszódon, Grosz. S. papirk. reskedésében.
Hirdetések:
egyezés szerint tartanyos áron közölhetnek. Nyit-tér sora
40 fillér. Előfizetőinknek nagy árkedvezmény.

Gyermekek nevelés.

Írta: egy fővárosi tanító.

Fővárosi tanítói körökben felmerült a kérdés, hogy kell-e az elemi iskolában tankönyv, vagy nem? Vagyis arról volt szó, hogy be kell-e a hat éves gyermeknek tanulnia egy pár könyvet kívülről szóról-szóra, vagy elég, ha a gyerek gondolkodni és beszélni megtanul? A fővárosi tanítókat megszavaztatták ebben a kérdésben és azok azt mondták, hogy a kis gyerekek számára a sok tankönyv mulhatatlanul szükséges. Ezáltal a tisztelt fővárosi tanító urak a leghűbb szegénységi bizonyítványt állították ki önmagukról. Kimondták nyíltan, hangosan, hogy ők nem érznek magukban elég képességet arra, hogy a gyermekeket könyv nélkül is megtanítsák mindarra, a mi a könyvben áll. Vagyis, hogy ők ezután is, és mindig úgy akarnak tanítani, mint eddig tették, hogy azt mondják a tanulóknak: »Holnapra feladom nektek azt a mi a tizenhatodik lapon áll.« És másnap kérdezi tőle: »Megtanultad, a mit feladtam?« »Igen feleli a kis nebuló.« »No hát mondd föl. És az gyorsan, hadrva, egy szuszra kiböki: »Az alany a mondatnak az a része, a kiről, vagy a miről valamit mondunk, azaz állítunk. Az állítmány a mondatnak az a része, melylyel az alanyról valamit mondunk.« És ilyen módon tanulja meg a gyermek nyelvünk alapját, szabályait és nem tagadható, jól megtanulja, mert fél a pülczától, de hogy ennek a tudásnak mennyi haszna, értéke van, arról azt hiszem fölösleges szólanom.

Nagyon, nagyon szomorú ez az állapot. Ha elgondolom, hogy az ember lelke és szellemének fejlődésére azok a tanítások vannak legnagyobb befolyással, melyeket kis gyermek korában kapott, őszinte szomorúság fog el. — Nem merik elvetni a tankönyvet az elemi iskola tanítói, mert anélkül munkájuk sokkal nehezebb volna, mert így kényelmesebb. — Nem így kell a gyermekeket tanítani, tisztelt tanító urak. — Nem leccskét kell a kis gyerekek feladni, a melyet muszáj nekik megtanulniok, mert akkor a gyerekeknek nincs kedve a tanuláshoz és kedvetlenül csak a büntetéstől félve, bifláza a be keservesen az előtte teljesen érthetetlen szöveget. — Így nem lehet és nem szabad tanítani . . . a gyermekkel meg kell kedveltetni a tanulást, oda kell hatni, hogy a gyermek örömmel ismételhessen magában, vagy társai, testvérei stb. előtt azt, amit az iskolában a tanító bácsitól hallott. És ehhez nem kell tankönyv. Ezt tankönyv nélkül is ellehet érni, sőt csakis tankönyv nélkül lehet elérni. A gyermekek élénken érthetően, szemléltetőleg kell előadni a tudomány alapjait. Élénk mesékkel, tarkítva apró elbeszélésekkel élénkítve az előadás mehet a legkönnyebben a gyermek agyába. Előbb a gyermek kedélyére, lelkére kell hatni és azzal párhuzamosan az értelemre. A gyermek agyához az ut a szíven át vezet. A tankönyv a legádázabb ellensége a helyes paedagógiának. Különösen azok a tankönyvek, a melyek a mi iskoláinkban manapság használatosak . . . A borzasztó stílus még a felnőttek előtt is nehez-

érthető. Ha nem volnék tisztában az alany és állítmány fogalmával, hát a fenti idézetből azt meg nem érteném? Pedig azt Belicza Józsefnek általánosan használt magyar nyelvtani kézikönyvéből — írtam ki szóról szóra.« És ez még egyike a könyv legerősebb mondatainak. Én magam háromszor is elolvastam, mire megírtam, hogy az olyan szóban, melyekben két mássalhangzó között két vagy több magánhangzó van, csak az utolsó mássalhangzó csatoljuk a második mássalhangzóhoz és a többi. Pedig ez a könyv a második elemi iskolai osztály számára íródott ilyen és ehhez hasonló a többi tankönyvek is, nagyon csekély kivétellel. — És ezekhez a könyvekhez ragaszkodnak olyan makacsul a tisztelt tanító urak a fővárosban.

A vidéki tanító urakhoz fordulok mostan. — Ne kövessék a fővárosi tanító példáját, ne ragaszkodjanak az amúgy is borzasztóan rossz tankönyvekhez, hanem indítsanak aktiót maguk között a tankönyvek kiirtására és előzzék meg, illetőleg mulják felül a fővárosi tanítókat. Mutassák meg, hogy Önöket nem a saját kenelmük szempontja vezeti, hanem első sorban b tölteni igyekeznek azt a nagy és fontos hivatást, melyet magukra vállaltak, mutassák meg, hogy igen is lehet könyv nélkül tanítani az elemi iskolában, sőt anélkül lehet csak igazán, célhozvezetően. Indítsanak mozgalmat a magyar kultúra fejlődése, az igazi gyermekevelés érdekében.

TÁRCZA.

Nem téged sajnállak . . .

Írta: Erdős Renée.

Nem téged sajnállak. Virág se sajnálja
A kőbor pillangót, ha elviszi szárnya
Tudja jól, ha soha vissza nem talál is:
Jön helyette szebb is, jön helyette száz is.

Nem téged sajnállak. Part fővénye látod,
Soha sem sirtája a futó hullámot
Árad a víz átja, majd kitör a partra!
Szerelmes hullámát megint odahajtja.

Nem téged sajnállak. Az ég nem lesz árva,
Ha egyik csillaga bele hull az árnyba,
Az elveszett fénynek nyomán új fény támad
Amannál tündököbb, melegebb, vidámbab.

Nem téged sajnállak. Oh, de hogy bíhettem
Hullám hűségében, lepke szerelemben,
Hogy eszűggettél lelem állok, hazug álmon,
Hulló csillag fényén, ezt bánom, ezt bánom!

A főnyeremény.

— Írta: Szabó Balázs. —

A XIX századnak, annak a kiélt vón viharos mulló örökre oltmetett hullának gyászos hagyományja és a reménytelen század még gyászosabb öröksége.

Persze, most rögtön akadnak önök között olyanok, a kik ezért a vakmerő nyilatkozatomért szeretnék elhagyni a szent David z oltárait — a hátamon.

Akadnak szerelmes szobacizusok, a kik a nagyságtól a hus árából elprovizionált krajezárókból spórolták össze a sorsjegyük árát az édes reményben, hogy a legközelebbi húzásokon okvetlen ternet csinál és Jancsival, a ki a 32-ik gyalogezredben már »káplár ur«, észre az obsit után megcsinálhatják a szép hozományu esküvőt. Fialtan urak, a kik az iroda pénzéből spórolva, aggodva várják a jövő hó 15 ét, hogy aztán 17-én egy nagyszerű éjjeli zenét és egy mégnagyszerűbb szegfű és nefelets csokrot adhassanak. »Ó« neki. S végre aggodó családapák, kik aggodó türelmenseggel szorongatják a belső-zsób tárczájában elrejtett sorsjegyet, várva szintén ezt a szép reményekre jogosító főnyereményt, a nikor végre ki lehet fizetni a cipész, a mészáros, a tejasszonyt, sőt a dalárda baljába is elvihetik biztos siker reményében a család szemefényét, a kis Juliskát.

Ezek és még Isten tudja hányan önök közül most mind rám pályáznak a fennebbi vakmerő kijelentésemet, remegve, hogy a sors isten asszonya, a csalfa Fortuna megaprehendálva, hátat fordít a városnak, s ukkor vége a szép reményeknek, az esküvőnek, az éjjeli zenének és vége a suszternek, mészárosnak, de még a dalárda baljának is! . . .

Oh! de türelem csak egy pár percet, míg kimagyarázom magam s biztos vagyok, hogy önök a feledés sötét mélyébe dobják a sorsjegyüket felomolják a veres zászlót, loúlik a sorsjegy igazgató-ságot és énekelik velem együtt, hogy; a magyarok istenére eskü-zünk, hogy sorsjegyesek nem leszünk. Halgassanak meg kérem!

A múlt év december elején még én is aggodva sétalgtam a Múzeum-köruton (nem tudva ott hon nyugodni a hitelezőimöt), várva, mikor teszi ki Török A és Tsa ablakába a kedves kis

czédulat a várva-várt felírással: »Huzás ma.« — Végre eljött a nap és röviden az én sor-jegyem főnyereményt csinált.

Es most következik a főnyeremény története. Gyorsvonaton rohantam haza, vinni az örömhirt és ime már a pályaudvaron két úr vár egy egy iv sürtin yonalazott és őszekkel megrakott ugynevezett számlával. A feleségem azonnal kijelentette, hogy ő jászáróhoz akar menni vízbe s mulhatatlan süksége van egy fekete selyem ruhára. Már ki is nézte Giralddal, az ára 162 ft. — A leányomnak egy pár lakecipő, egy ősz és egy téli kabát, két pár kezű, egy udivatu fűző, meg egy arany gyűrű valódi briliánsal volt a követelménye. Mas ap a fiam sürgönyzött Selmeczbanýáról, a hol VII-ik gimnazista, hogy őt megvalasztották önképző körü elnöknek, a miért is egy avató bankettet kell adnia, hol a professor urak is megjelennek. Kötsége száz forint. Az elnök választási korteskedések negatívája a »Griff« kávéházban 128 ft, a mit azonnal sürgönyfőleg küldjek, mert ő főbe lövi magát, vagy beleül a Themsébe. (A szentelen elfelejtette, hogy ilyen nevű folyó csak Angliában van). A szabó kontójaja 115 ft, a mészáros még a harmadévről kamataival együtt 619 ft 85 kr. a suszter 72 ft, a tejasszony 18 ft, a krajzlerose 64 ft 14 kr., a kik mindannyian 8 nap alatt különböni végrehajtás terhe mellett követelik a kifizetést. A takarekpénztár bizalmi tanácskozásra hívott meg két darab 800 ftos váltóm ügyében. Meginterjuvott a Sebajda és Vidéke elegans tudósítója s másnap már külön kiadásban szerepeltem félyképenmel együtt ezen a czímen: »A szerencsés nyercó, vagy a jötekénység tég szivabainoka s alatta rám szóva a köv. thező czikk szöveglet: »Tudósítónk felkereste a szerencse é jötekény kegyelűjét, aki nemes érzelmetől athatott szívvel kijelentette,

Quo usque tandem . . .

Meddig el még vissza Gödöllő község 63 százalékos pótdadóval sújtott közönsége, — a te türelmeddel, községi képviselő testületed?

Mert — mint — e hó 23-án megtartott közgyűlésén beigazolta: nem tesz egyebet és nem más a czeleja,

Igen! Jámor, sőt Lírka türelmű polgára Gödöllőnek, tud meg azt, amit nem szívesen mondunk ki, de amit a pénteki közgyűlés után kénytelenek vagyunk kimondani: képviselőtesületed nem óhajt másra fölháználni, csak arra hogy az évenként emelkedő közterheket megfizess.

Fizess és hallass! Ez a földolog!

Vagy azt kérdezzük a t. képviselő testülettől, amely a pénteki közgyűlésen hátra vetette Gödöllő városát ismét 10 esztendővel s gátakat emelvén a haladás elé, könnyen tönk szelére is juthatja annak lakosságát: mit ad a község polgárainak azon óriási közterhekért melyekkel megterhelte azokat, — ellenszolgáltatásul?

Mert értjük mi az', hogy valamely község pótdadója magas. Fizetnénk mi is szívesen akár 100 százalékat is, csak tudnánk, hogy miért!

A pénteki közgyűlés elvetette:

1) a méhes források ingyen felajánlott megnyitását;

2) az ingyen felajánlott 200-000 koronás fürdőépítést tervét;

3) az ingyen felajánlott színház és mulatóhely tervét.

Mindez, ha 25—30 év múlva Gödöllő község tulajdonába ment volna át, 4—500.000 korona jól jövedelmező aktív vagyont reprezentált volna, melyhez a község ingyen csupán a használatra átengedett és ma semmit nem jövedelmező telek használatára fejében jutna.

Ezek után csak azt mondom én t. polgártársaim, hogy ha koldusbotra jut egyszer Gödöllő népe — ami előbb-utóbb de befog következni: — jegyezze fel a mai képviselő testület névsorát.

Csörgő.

Sándorka születésnapja.

Gödöllő — Budapest.

Igen szép gyermekmultság volt f. hó 18-án dr. Lumniczter József a híres orvos budapesti lakásán. Kis fiának

hogy a „Fehér kereszt egyesület” a szépszépi egyesület, a szegényalap, a Petőfi szobor s a magyar prot. árvaházok 10—10 frtot fog adományozni? Mit volt mit tenni, az 10 frtotat kiszurkoltam.

Egymásután jöttek a következők tartalma levelek: Uram! Ha holnap esti 9 óráig a szent Flórián szobor talapzatára 40 frtot le nem tesz hazát felgyújtjuk, önt pedig átadjuk a közmezei vetésnek. Aláírva: A nemzetközi szocial-anarchista egyesület gödöllői fiókosztályának vezetősége.

Szegény tanulóknak 25 aláírásos körvényt nyújtottak be hozzám tandíj segélyért. Megválasztottak a koresolyndalaki szövetkezete pályacsinaló bizottságának díszelnökvé. 10 frt előleggel lettem két kaszinó dísz tagja, négyzetit titkár, nagyságs ur stb. És mindezekkel szemben volt nekem egy drb egyenlemez osztály sorsjegyet, illetőleg az arra eső nyeregemény összegnek 80000 koronának tizedrésze azaz nyolcz ezer korona.

De mit volt mit tenni, én fizettem, vagy pedig kigolyóztak volna nemcsak az uri kaszinóból, hanem még a városból is. Elzarándokoltam a szent Flórián szoborhoz, fizettem szabónak, cipésznek, mézárósnak, takarékpénztárnak, tejasszonyoknak, krajzlósnak, szegény tanulóknak és a fiának, hogy a Thomséba ne fulljon . . . és két hét múlva? Nos, hogy mi lett két hét múlva? A feleségem nem kapott selyemruhát, hanem kapott hysterikus nevűtő görcsöket, a lányom elakart menni bánatában szolgálatok, az a gazemlő fiú, mióta a Thomséból kimentem, újra 100 frtot kért, én magam pedig kiartam a koresolyndalaki szövetkezete pályacsinaló bizottságának díszelnökségéből, mivel nem tudtam új 50 frt előt get adni, a játékonyasági egyesület elnevezett „u-ar betyárnak” a miért csak 50 frtot adtam és végre ma paprikás krumpit ebédeltam.

Most már értenek ugy-e kérem? S ha ezek után meg mindig hegüldni kívánának rajtam, a mit nem hiszek — úgy nyerve nekem minel hamarabb egy egyenlemez osztály sorsjeggyel főnyereményt!

a Gödöllőn általánosan ismert és szeretett Sándorkának születése napját ünnepelték, azét az erőteljes eleven kis fiút, a ki két év előtt királyunk ő felsőjét köszöntötte erőteljes csengő szavával, a mint a bakuk alatt elhaladt ott a Mária Valéria-úton. Kezét csókolom király bcsi, a mit ő felsője nyájasan viszonzott. 21 kis barátot és barátinét hívtak meg a mulatóra, a mely minden ízében magyar volt és falusi, mondjuk gödöllői ize, zamataja volt a mulatságnak.

A nagy szalon háttére falusi vásár képét mutatta. Mézeskalácsos sátor e inosan díszítve kínálta a Neszedva-féle sziveket, kardokat, babákat, puszkatat dus választékban. Pattogatott kukoriczas zsák, nagy csomó léggömb, alma, narancs, gyerekjátékok sora mellett időztek a kis vendégek, kik közül kilenczen jelmzeben volt. Magyar menyecskek és leányok, tót leányok, cigány leány, pereczes fiú, kéményseprő legény sétáltak tarka változatban ott a gyalog soron, sőt egy kötél-tánczos kis leány is vetődött közbük.

Egyszer csak a község bírāja, Lumniczter Sándorka ő kegyelme is elvetődik a vásárra és az apró népek egymás után felköszöntötték, néhány sonnyi rigmusos beszéddel. A végén pedig bíró uram köszöni meg a sok szíves jó kívánságot, és milyen önzerttel szavalt a kis ember! Hej k szabó mester uram bezzeg gyönyörködött volna abban a takaros spenczelben melyet ő készített a kemény legénykére. de gyönyörködött abban mind-nki.

Egyszerre csak megszólal a zene mézeskalácsos sátor mellett, kezdődik a vásár és a vigalom. Kapkodják a mézes kalcsot, pereczet, almát, narancsot. A kis fiúk és leányok neveit szép betűkkel kiírta a babukra és szivekre a beszői mester. A léggömböket szétosztják a gyerekek közt s a 21 csepség feje felett himbálódzik a 21 léggömb s járja a víz tánczot a sok apró labacska a magyar legények sarkantyus csizmája veri az útemel módosan.

Majd meg, ahogya tánczban faradni kezd a felkes ifjúság: egyszerre nagy kolompolás és fűyülés hallatzik egy másik sátor felől: hát uramfi! egy valóságos Paprika Jancsi színház kezdődik ott. A gyerek sereg elfelejtja a pereczet, a tánczot, rohan a bodé elé (de léggömb czárnáját mindenki gondosan és gyorsösen szorítja). A Paprika Jancsi igazi, valóságos Paprika Jancsi volt ám! a városligetből hozatták a szalonba! Leírhatatlan az az öröm, az a gyönyörűség ami a gyerekeket elfogta; a sok pesti gyerekek mind gödöllői hangulatra gurul, gyerek lesz a szó szoros értelmében.

Persze nagy ozsona következett; de ami természetes nem az ozsona rekeszete a multságot. Táncz következett ismét, táncz után pedig ismét Paprika Jancsi!

Mi pedig jóleső érzéssel adjuk ezt a tudósítást a mi lapunkban. Fényes bizonyítotték ezt a multság arra, hogy Gödöllő igazi nyaralóhely, amely melyebb benyomást tesz az itt időző fővárosiakra. A legbájosabb multság rendezéséhez a gödöllői motívumokat keresik, s a gödöllői iparról sem feledkeznek meg.

H I R E K.

Felolvasás. A gödöllői polgári kör mai napon d. u. 5 órákor fogja megtartani saját helyiségében szokásos havi felolvasó estélyét. Ez alkalommal dr. Bezsűla Nándor gödöllői ügyvéd és dr. Tögze Lajos kir. palota orvos fognak felolvasni, az előbbi folytatni fogja államjogi fejtegetését az alkotmányról az utóbbi pedig kairói utazásról olvas fel. A felolvasáson a kör tagjai e családtagjaikkal jelennek meg, de részt vehetnek azon a kör tagok vendégei is.

Nevmagyarosítás. Kolompár Kálmán isaszegi lakos, valamint kiskorú gyermekei Jován, Emlán és József, Felügyelminiszteri engedéllyel Székere magyarosították a nevüket.

Gödöllő 1903 évi virilis képviselői: Takarékpénztár m. kir. korona uradalom gazdasági igazm. kir. korona uradalom érdekeseti igazm. gödöllői

borászati egyesület, Garán Dániel, Deutsch Sámuel, Polner Lajos, dr. Schön Gyula, dr. Tögze Lajos, Günczy Benő, Szentmiklósv Béla, Spitzler Israel, dr. Szalay Sámuel, Lizits Károly, dr. Zechár Kálmán, dr. Rosenfeld Sándor, dr. Orbay Antal örökös, Alberty Pál, Davich Ferenczné, dr. Veresmarthy Miklós. Póttagok: Miskey Adám, Wittenberger Ádolfné, Pryll József, Blumenthal Manó, Graf Márton.

A varmegyel pénztárak átadása. Pestpilis-solt-kis-kun varmegye fő és gyámépzintári készletének a budapesti IV. kerületi állampénztár kezébe való átadását január 2-ikán kezdték meg és 19-én fejezték be. Átadtak a házépítési készletből készpénzben 29.328 korona 28 fillért, betéti könyvekben 2.024.785 korona 89 fillért, értékpapirokban 1.733.170 korona 92 fillért és magánkötvényekben 218.035 koronát. A gyámépzintári készletből készpénzben 3034 korona 08 fillért, betéti könyvekben és értékpapirokban 5.630.666 korona 96 fillért, magánkötvényekben 297.619 korona 89 fillért, arany és ezüstneműekben 4777 korona 80 fillért. Az összes átadott érték tehát 9.942.478 korona 27 fillért. Az átadás minthogy minden a legnagyobb rendben volt, akadálytalan történt.

Személyi hír. Lipsey Ottó, gödöllői érdemes nyugalmazott posta mestere, ki évek hosszú során át volt terhes és lekötött állá a mellett társadalmunk közserzetében álló tagja, mint részvétellel értesülünk, péntek óta súlyos betegon fekszik.

Wioner mód. A legjobb családi divat lap viselő e címzet. Bár magyar nyelven ilyen kiváló lapunk lenne. Február 1-i száma felszök már e öltünk, mely díszes kiállításában valóságos tárháza a szébbnél-szebb tülleteknek, kézi munka és háziipar mintáknak. Sok remek farsangi jelmez és állarczos kosztüm tartkija e számot, melyet mulatványul ingyen küld meg a kiadóhivatal annak, a ki ezt egy levelező lapon kéri. (Bécs VI.2. Gumpertstr. Strasse No. 87.)

Gyászolva. Báró P. Rodmaniczky Leventéné szül. P. Danitzky Magdolna f. hó 21-én meghalt Fenyő Haraszton. Temetése e hó 24-én délután ment végbe óriási részvétellel. A halogatók által temetési a gyászoló csalad Asszódra szállította s ott a családi sírbanban helyezték örök nyugalomra.

Schwachoffer Lajos maginzó, volt budapesti gyógy szeres f. hó 21-én életének 79 ik évében Pécelen elhunyt. A halogatók földi maradványait e hó 23-án d. u. 4 órákor szentelték be Pécelen és szombaton, e hó 24-én temették el óriási részvétellel Budapestben a kérepsi temetőben levő családi sírbanba. A temetésen a budapesti gyógyszerészek egyesülete tisztelettel s a péceli polgárság nagy számban vettek részt.

Közgyűlések. Az azódi gazdakör e hó 18-án tartotta közgyűlését Ráday Gedeon gróf előnökelel. A közgyűlés tárgya az évi munkaprogram megállapítása volt. Az azódi polgári kör e hó 18-án tartotta évi rendes közgyűlést, melyen a mult évi zárszámadások s a jövő évi költség előirányzat állapotokat meg. Továbbá a tisztújítás ejtetett meg. Elnökök ismét Bentsok János választotta meg a kör. A közgyűlés után 60 terítők banket volt.

A polgári kör hája. A gödöllői polgári kör e hó 17-én tartotta meg idei nagyszabású multságát a polgári balat, mely minden tekintetben fényesen sikerült. Részt vett ezen Gödöllő és vidéke polgárságának színe-java, teljesen megtöltve az Erzsébet szálló különben tágas helyiségeit. Kedves jelenet volt az, midőn a kör elnöke, — lapunk szerkesztőjének a terembe lépésekor a bal hályg társasága nevében Vilszky Luiza kisasszony szép beszéd kíséretében remek rendezői jelenényt: széles kék fehér nehéz selyem szalagot nyújtott át, s midőn azért ez a meglepetéstől remegő hangon mondott köszönetet, kezdetét vette a táncz. Az első négyest 56 pár tánczolta, a másodikat raggal négy órákor még 48. A lál szép anyagi sikerhez felüljézetéseikkel hozzájárultak: Günczy Benő 2 kor. Galle Antal 2 kor, Lipsey Leó 140, Blumenthal Manó 840, Trsztyánszky Kálmán 1 Szabó Kálmán 1, Vilszky Lujza urhölgy 130, Polner Zoltán 140, Nidek E, Hevesi Bilitz Lajos 10 korona továbbá Gráf Aladár 50, Guttmann Antal 20, Berze István 40, Egyrd Lajos 50, Németh András 40, Adám Ferencz 40, Wirthard Ferencz, Török András 40, Szerényi József 40, dr. Reichardtsparg Lajos 40, Szauner Lajos 40 fillér. Fogadják a jótékony felüljézetők ezuton a kör elnökségének köszönetét.

Hymen. Kovács János gödöllői s. jegyző eljegyezte Francsek Rózsikát, özv. Francsek Pálné urnó kedves és hájos leányát Versegon.

Próba bál. Klein Mór táncztartár ma, vasárnap tartja tanítványaital az ő ismert kedélyos multságának egyikét, a próba bál-t. A multság érdekes programja szerint fog lefolyni s iránta már is nagy az érdeklődés.

Thea estély. A gödöllői intelligencia február 7-én zártkörű tea-estélyt rendez az Erzsébet szálló összes termeiben. Az estélyre már is számosan jelöltek megjelentésüket az intelligencia köréből.

